

Bemærkninger til lovforslaget

Ved lov nr. 458 af 22. december 1939 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning og opkrævning af indkomst- og formueskat til staten indførtes der på visse punkter, hvor forholdene i særlig grad talte derfor, en række ændringer i lov nr. 149 af 10. april 1922 om indkomst- og formueskat til staten. Bestemmelserne i loven af 22. december 1939, der kun havde gyldighed for skatteårene 1940—41 og 1941—42, er med visse ændringer og tilføjelser gentaget i en række love, senest lov nr. 535 af 22. december 1947, hvorved bestemmelsernes gyldighed er udstrakt til de efterfølgende skatteår, til og med skatteåret 1948—49. Ved lov nr. 517 af 19. december 1942, det vil sige fra og med skatteåret 1943—44, foretoges der imidlertid en opdeling af de pågældende bestemmelser således, at en del af disse blev gjort permanente indtil videre, medens andre, der særlig søgte deres begrundelse i de under krigen og besættelsen herskende økonomiske forhold, eller som dog ville kunne praktiseres ved et enkelt års skatteligning uden nødvendige konsekvenser for de efterfølgende års ligninger, kun vedtoges som gældende for et enkelt skatteår ad gangen. Loven af 19. december 1942 med senere tilkomne ændringer og tilføjelser er for de senere skatteår optrykt ved løvbekendtgørelse, sidst ved bekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1948, der er taget som udgangspunkt for nærværende lovforslag.

Da de særlige konjunkturforskel, der har motiveret en del af lovens midlertidige bestemmelser, fremdeles gør sig gældende,

og da andre af disse ligesom de permanente bestemmelser må betragtes som en foreløbig løsning af problemer, der skal løses ved revisionen af skattelovgivningen, er de midlertidige bestemmelser i løvbekendtgørelsen af 2. januar 1948, nemlig §§ 4—8, 10—12 og 16 foreslået opretholdt som gældende også ved ligningen for skatteåret 1949—50, for § 5 dog med visse mindre ændringer.

Ved bestemmelsen i § 5 blev der ved skatteansættelsen for skatteåret 1948—49 i selve ansættelsen indrømmet et nedslag for nedsat erhvervsevne for personer, der ved skatteårets begyndelse oppebar eller var kendt berettiget til at oppebære aldersrente, invaliderente eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens § 247 og § 248, eller som på nævnte tidspunkt ville være fyldt 65 år, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke oversteg de i loven angivne maksimalindkomstbeløb. Nedslaget beregnedes under hensyn til, om den pågældende efter statsskattelovens regler betragtedes som forsørger eller ej, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten.

En tilsvarende regel foreslås for skatteåret 1949—50, idet man dog efter de erfaringer, som man har indhøstet ved reglens administration, foreslår visse ændringer ved fastsættelsen af maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene.

For skatteåret 1948—49 var maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene fastsat som følger:

	Forsørgere		Ikke-forsørgere	
	Maksimalindkomst Kr.	Nedslagsbeløb Kr.	Maksimalindkomst Kr.	Nedslagsbeløb Kr.
Hovedstaden	3 800	1 200	2 200	600
Købstæder m. v.	3 600	1 000	2 100	500
Øvrige sognekommuner	3 400	800	2 000	400

Maksimalindkomstbeløbene og nedslagsbeløbene foreslås for skatteåret 1949—50 fastsat som følger: